

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forældrebetalingen for børnepasning er i de dyreste kommuner blevet så høj, at erhvervsarbejde er ved at udvikle sig til en luksus, som kun højtlønnede »kvinder« med børn har mulighed for.

Taksterne er blevet så høje, at lavtlønnede forsørgere, og det gælder både enlige og gifte, kan opleve, at de direkte mister penge ved at have erhvervsarbejde. Tilsammen kan de høje institutionstakster, indkomstskat, nedsat boligsikring samt faglige kontingenter og transportudgifter være større end lønindtægten ved erhvervsarbejde.

Behovet for en indsats på dette område er blevet tydeliggjort af den netop offentliggjorte takstundersøgelse, som viste, at daginstitutionstaksterne i gennemsnit er steget med ca. 10 pct. fra 1987 til 1988. Den højeste årlige takst for et barn i vuggestue og et barn i børnehave er således oppe på ca. 38.000 kr. pr. år. Formålet med forslaget er at imødegå denne udvikling, som i øvrigt er i direkte modstrid med sigtet i skattereformen.

Gennemførelse af forslagets tre punkter løser ikke alle økonomiske problemer for børnefamilier. Det vil stadig koste op til 22.000 kr. årligt at få passet to børn. Der er imidlertid tale om en målrettet indsats, som fjerner de værste uanstændigheder. Det skal således understreges, at dette forslag må følges op af en bred indsats på det børnepolitiske område, f.eks. vedrørende nedbringelse af de lange ventelister. Afskaffelse af deponeringsordningens økonomiske afstraffelse af kommuner, der nedbringer ventelisterne, vil være et skridt i den rigtige retning.

Forslagets tre elementer skal ses i sammenhæng, men er samtidig udtryk for en afhjælpning af tre

principielt forskellige problemer. De tre elementer supplerer hinanden, men kan ikke erstatte hinanden.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad punkt 1

Begrundelsen for en obligatorisk søskenderabat er, at forældre med to eller flere børn i daginstitution har urimeligt høje pasningsudgifter. Den maksimale årlige takst for et barn i vuggestue og et barn i børnehave er således ca. 38.000 kr. En obligatorisk søskenderabat vil reducere denne udgift til ca. 31.000 kr. Men selv denne takst er en voldsom belastning for familier med jævne indkomster. En gennemførelse af punkt 2 vil imidlertid betyde en yderligere lettelse, som bringer den maksimale årlige takst for to børn ned på ca. 22.000 kr.

Mange kommuner – især de større, socialdemokratiske ledede – som samtidig ligger i bund takstmæssigt, har af egen drift indført søskendemoderation. Således er ca. halvdelen af børnene i dag omfattet af en form for søskendemoderation. I de dyreste kommuner, hvor det burde være mest oplagt, er søskendemoderation et ukendt begreb.

Den obligatoriske søskendemoderation skal opfattes som minimumsregler, således at den enkelte kommune frit kan indføre bedre rabatordninger.

Ad punkt 2

Formålet med den gradvise nedsættelse af forældrebetalingen til 25 pct. er at hjælpe de forældre, som er så uheldige at bo i en kommune, som prioriterer lav skat højere end et rimeligt takstniveau. Fuldt gennemført vil de maksimale takster typisk reduceres på følgende måde: